

**Terminologia
conflictiva del dret
processal català**

Servei de Llengua Catalana

UNIVERSITAT DE BARCELONA

U

B

Elaboració: Anna Grau

Supervisió: Àngels Egea

Jordi Nieva

Terminologia conflictiva del dret processal català

---

1. Terminologia origen de confusió i ambigüitat entre els especialistes

Núm. d'entrada 1
Observacions Confusió entre el terme català *advertiment* (avís sense comminació), que equival als castellans *advertencia* i *advertimiento* (sinònim complementari), i el terme català *advertència* (avís amb comminació), que equival al castellà *apercibimiento*. Els especialistes proposen cercar un terme, potser arrelat als usos jurídics d'altres èpoques, equivalent a *advertència* i que no resulti tan confús.

castellà **advertencia f**
Definició Acción y efecto de advertir.
advertir *v tr* 3. Aconsejar, amonestar, enseñar, prevenir. 4. Avisar con amenazas. DRAE
Definició Aviso, amonestación, corrección disciplinaria. DJ

castellà **advertimiento m**
Definició advertencia. DRAE

català **advertiment m**
Definició 3 DR Avís sense comminació. DIEC GDLC
Definició El terme català *advertiment* designa, en llenguatge jurídic, un avís sense comminació. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 1438, de 3 de maig de 1991. CALA
Definició 2 Advertència. DJC

Núm. d'entrada 2
Observacions Confusió entre el terme català *advertiment* (avís sense comminació), que equival als castellans *advertencia* i *advertimiento* (sinònim complementari), i el terme català *advertència* (avís amb comminació), que equival al castellà *apercibimiento*. Els especialistes proposen cercar un terme, potser arrelat als usos jurídics d'altres èpoques, equivalent a *advertència* i que no resulti tan confús.

castellà **apercibimiento m**
Definició 1. Acción y efecto de apercibir o apercibirse.
apercibir *v tr* 3. Der. Hacer saber a la persona citada, emplazada o requerida, las consecuencias que se seguirán de determinados actos u omisiones suyas. DRAE
Definició Conminación para que se proceda según lo ordenado. DJ

català	advertència f	
	Definició	Comminació per la qual hom adverteix severament algú per tal que faci o no faci alguna cosa sota l'amenaça d'una pena determinada. DIEC
	Definició	En llenguatge jurídic, el terme <i>advertència</i> designa la comminació per la qual hom adverteix algú per tal que faci o no faci alguna cosa sota amenaça d'una pena determinada. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 1438, de 3 de maig de 1991. CALA
	Definició	Amonestament que comporta consell o amenaça, amb intent de corregir faltes o defectes. <i>Sota advertència de sanció.</i> DJC
Núm. d'entrada	3	
Observacions	El terme <i>apercibimiento</i> es fixa, per tradició històrica i una mica per mimetisme, en l'article 450.1.a de la Llei orgànica del Poder Judicial. Un <i>apercibimiento</i> no implica la imposició de cap mena de sanció, sinó únicament una crida a l'ordre i l'avís que podria imposar-se'n una. Ateses aquestes qüestions, els especialistes consideren inadequada la forma <i>prevenció</i> , que es manté allunyada de la pràctica jurista, i opten pel terme <i>advertència</i> , en aquest cas més adient.	
castellà	apercibimiento m	
	Definició	2. Der. Una de las correcciones disciplinarias. DRAE
	Definició	Corrección disciplinaria que puede imponerse a funcionarios por infracciones administrativas. DJ
	Definició	Entre las sanciones personales, el <i>apercibimiento</i> es la sanción disciplinaria que consiste en el reproche o amonestación personal al funcionario, sanción a imponer por la comisión de faltas leves. (...). EJB
català	prevenció f	
	Definició	Correcció disciplinària que el jutge pot imposar a advocats i procuradors pel seu comportament en un procediment judicial. DIEC
	Definició	El terme català <i>prevenció</i> designa, en llenguatge jurídic, una correcció disciplinària que el jutge pot imposar a advocats i procuradors pel seu comportament en un procediment judicial. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 1438, de 3 de maig de 1991. CALA
	Definició	Correcció disciplinària que la llei permet als tribunals del contenciós-administratiu. DJC
Núm. d'entrada	4	
Observacions	Si bé el terme castellà <i>plazo</i> s'utilitza tant en dret civil com en dret processal amb el mateix significat (lapse de temps), <i>término</i> prové del dret civil. La confusió que denuncien els especialistes sorgeix de la semblança formal dels termes catalans equivalents <i>termini</i> i <i>terme</i> . Expressions que consideren excessivament ambigües i que condueixen a construccions tan confuses com el <i>terme del termini</i> (<i>el término o la finalización del plazo</i>).	

castellà	plazo m	
	Definició	1. Término o tiempo señalado para una cosa. DRAE
	Definició	Espacio de tiempo concedido para realizar un determinado acto. Es legal si lo concede la ley, judicial, el señalado por el Tribunal, y convencional el establecido libremente por las partes. DJ
	Definició	La LEC ha establecido para la celebración de cada acto procesal bien un período determinado, durante el cual debe practicarse <i>-plazo-</i> ; o bien ha señalado un momento concreto para su actuación <i>-término-</i> . Es habitual en el Legislador confundir los conceptos de <i>término</i> y <i>plazo</i> . EJB
català	termini m	
	Definició	Terme o temps assenyalat per a alguna cosa. <i>Termini judicial</i> . DIEC
	Definició	termini judicial DR Espai de temps determinat legalment, en benefici dels litigants, dins el qual han de tenir lloc determinats fets o diligències processals. GDLC
	Definició	En llenguatge administratiu i jurídic, <i>termini</i> designa l'espai de temps de què es disposa per fer una actuació determinada. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 914, de 13 de novembre de 1987. CALA
	Definició	1 Acabament d'un espai de temps assenyalat per a fer alguna cosa. 2 termini judicial Espai de temps determinat legalment, en benefici dels litigants, dins el qual han de tenir lloc determinats fets o diligències processals. 3 <i>terme</i> . DJC
Núm. d'entrada	5	
Observacions	Si bé el terme castellà <i>plazo</i> s'utilitza tant en dret civil com en dret processal amb el mateix significat (lapse de temps), <i>término</i> prové del dret civil. La confusió que denuncien els especialistes sorgeix de la semblança formal dels termes catalans equivalents <i>termini</i> i <i>terme</i> . Expressions que consideren excessivament ambigües i que condueixen a construccions tan confuses com el <i>terme del termini</i> (<i>el término o la finalización del plazo</i>).	
castellà	término m	
	Definició	2. Último momento de la duración o existencia de una cosa. DRAE
	Definició	El espacio de tiempo que se concede para hacer alguna cosa o evacuar algún acto judicial. DJ
	Definició	La LEC ha establecido para la celebración de cada acto procesal bien un período determinado, durante el cual debe practicarse <i>-plazo-</i> ; o bien ha señalado un momento concreto para su actuación <i>-término-</i> . Es habitual en el Legislador confundir los conceptos de <i>término</i> y <i>plazo</i> . EJB
català	terme m	
	Definició	Fi d'un espai a recórrer; fi d'un període de temps, època en què quelcom fineix, en què hom ha de pagar un lloguer, etc. <i>Ell va arribar el primer al terme de la cursa. Cal posar terme a les seves dibuïxes. Aquest teu procedir, quan tindrà terme? Manllevar una cosa a llarg terme. Vendre, comprar, alguna cosa a termes</i> . DIEC

Definició	2 DR CIV Element accidental dels actes jurídics que té com a efecte l'ajornament de llur execució (<i>terme suspensiu</i>), la fixació de la data o de les condicions en què s'extingeix (<i>terme resolutori</i>), o bé la pròrroga concedida pel creditor al deutor (<i>terme de gràcia</i>). 3 DR PROC Moment en què cal realitzar un acte processal i que és establert pel jutge d'acord amb la llei. GDLC
Definició	En llenguatge administratiu i jurídic, <i>terme</i> designa el moment final, o més rarament inicial, d'un espai de temps prefixat, d'un termini. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 914, de 13 de novembre de 1987. CALA
Definició	4 Moment en què cal realitzar un acte processal i que és establert pel jutge d'acord amb la llei. DJC

2. Terminologia susceptible de ser estudiada per la CALA

Núm. d'entrada	6
Observacions	La <i>traba</i> representa la immobilització de béns que ordena l'autoritat judicial com a conseqüència d'un deute o d'un delicte. No es tracta de la totalitat, sinó d'una part del procés d'embargament. Si bé en llenguatge general podria arribar-se a confondre la part (<i>trava</i>) amb el tot (embargament), en llenguatge jurídic la distinció és clara.
castellà	afección de bienes f
Definició	Como garantía de la Hacienda pública, el artículo 74.1 LGT establece que los bienes y derechos transmitidos quedan afectos a la responsabilidad del pago de las cantidades, liquidadas o no, correspondientes a los tributos que graven tales transmisiones, adquisiciones o importaciones (...). EJB
castellà	traba f
Definició	12. Der. Embargo de bienes, incluso derechos, o impedimento para disponer de ellos o para algún acto. DRAE
Definició	Se dice de las diligencias de embargo. DJ
castellà	afectación f
Definició	1. Acción de afectar. afectar <i>v tr</i> 10. Der. Imponer gravamen u obligación sobre alguna cosa, sujetándola el dueño a la efectividad de ajeno derecho. DRAE
català	afectació f
Definició	Acció d'afectar. afectar <i>v tr</i> Subjectar un bé al compliment d'una obligació, imposant-li una càrrega o gravamen jurídic. <i>Aquesta casa és afectada d'una hipoteca.</i> DIEC GDLC
Definició	Acció i efecte d'afectar. afectar <i>v tr</i> Subjectar un bé determinat al compliment d'una obligació, imposant-li així una càrrega o gravamen jurídic. DJC
català	trava f
Definició	Embargament de béns mobles o immobles. DJC

Núm. d'entrada 7
Observacions Els especialistes consideren innecessari caracteritzar d'*especials* els *artículos de previo pronunciamiento*. En l'ordenament jurídic no existeix aquest tipus d'articles i, per tant, caldria esmenar-ho.

castellà

artículo de previo pronunciamiento m

Definició 1. Der. El incidente que, mientras se decide, paraliza la tramitación del asunto principal. DRAE
Definició Cuestiones de carácter incidental que deben decidirse antes de pasar al examen del asunto principal. DJ
Definició Bajo la denominación *artículos de previo pronunciamiento*, la LECr. (Libro III, Título II) se refiere a algunos presupuestos procesales que han de resolverse con carácter previo (...). EJB

català

article de previ i especial pronunciamient m

Definició En el procés penal, qüestions específicament establertes (falta de jurisdicció, cosa jutjada, prescripció, amnistia o indult, o manca d'autorització administrativa en els casos en què calgui), que la defensa d'una de les parts pot proposar abans d'ésser celebrat el judici oral per tal que siguin objecte d'un pronunciament previ del tribunal. DJC

Núm. d'entrada 8
Exemple

8
El jutge va desestimar la demanda perquè no va considerar provada la *causa de pedir* al·legada.

Considereu dos processos judicials A i B amb pretensions diferents. En tots dos casos pot demanar-se el mateix (500.000 PTA), però la *causa de pedir* és diferent. Al procés A s'està al·legant un contracte d'arrendament, i al B una compravenda.

Observacions

La *causa de pedir* és el conjunt de fets (i segons quines teories, dret) que s'al·lega per fonamentar una pretensió.

castellà

causa de pedir f

Definició Razón, derecho o motivo que nos asiste para solicitar alguna cosa. Acto o hecho que sirve de fundamento a la acción. DJ
Definició Constituye, (...), el elemento objetivo de la acción. (...). La Ley, para referirse a este elemento constitutivo de la acción, alude al título o razón de pedir; es, pues, el fundamento o la razón en la que el demandante apoya su concreta petición de tutela jurídica. Este fundamento o razón de pedir se concreta como un conjunto de hechos que, (...), otorgan al actor el derecho subjetivo en el que basa su pretensión de tutela. EJB

català

raó petitòria f GENCAT

Núm. d'entrada 9
Observacions

9
Els experts en la matèria relacionen *confrontació* amb *oposició* i *distinció*, amb la qual cosa dos escrits *confronten* si realment són diferents. En aquesta línia, consideren que caldria determinar si hi ha un terme més adequat que transmeti la idea de comparació.

castellà

cotejo m

Definició 1. Acción y efecto de cotejar. **cotejo de letras** 1. Der. Prueba pericial que se practica cuando no se reconoce o niega la autenticidad de un documento privado presentado en juicio.
cotejar *v tr* 1. Confrontar una cosa con otra u otras; compararlas teniéndolas a la vista. DRAE

	Definició	El examen que se hace de dos escritos comparándolos entre sí, para determinar si ambos son iguales. DJ
castellà	confrontación f	
	Definició	2. Cotejo de una cosa con otra. DRAE
català	confrontació f	
	Definició	1 Acció de confrontar o acarar; 2 l'efecte. <i>Confrontació de lletres, de testimonis.</i> confrontar v 1 tr Acarar. <i>Confrontar dos manuscrits.</i> 2 intr p. ext. Ésser conforme, adient. <i>La còpia no confronta amb l'original.</i> GDLC
	Definició	1 confrontació de lletres Prova pericial consistent a reconèixer o negar l'autenticitat d'un document privat presentat en judici o les firmes i signatures que hi figuren. 2 confrontació de testimonis Examen simultani per part del jutge de dos testimonis per a descobrir la possible contradicció entre ells. DJC
Núm. d'entrada	10	
Exemple	El jutge va ordenar l'embargament preventiu de tots els béns de l'acusat com a <i>medida cautelar</i> . D'aquesta manera, si l'acusador aconseguia provar l'acusació podria rebre una indemnització suficient.	
Observacions	<i>Medida cautelar</i> és la institució de dret processal, manllevada pel dret administratiu, que designa totes les actuacions que el jutge pot emprendre, abans de començar el procés o bé un cop començat, però sempre abans de dictar sentència, per assegurar, si s'escau, l'execució o l'eficàcia de la sentència esmentada.	
castellà	medida cautelar f	
	Definició	cautelar adj 2. Der. Dícese de las medidas o reglas para prevenir la consecución de determinado fin o precaver lo que pueda dificultarlo. <i>Acción, procedimiento, sentencia, CAUTELARES.</i> DRAE
	Definició	Son aquellas que se adoptan preventivamente por los Tribunales, para asegurar el resultado de la sentencia definitiva, anteriores al enjuiciamiento, pero siempre en función del mismo y con carácter temporal. Ejemplo típico es el embargo preventivo en el proceso civil y las fianzas que se acuerdan en el sumario en el proceso penal. DJ
	Definició	Las <i>medidas cautelares</i> son el remedio arbitrado por el Derecho para obviar los riesgos que la duración del proceso pueden suponer para la eficacia de los eventuales pronunciamientos que se dicten al final del mismo. (...) el concepto debe restringirse a aquellas medidas que de manera directa e inmediata están destinadas a evitar el riesgo que la dilatación del proceso en el tiempo puede implicar para el éxito de la ejecución forzosa futura. EJB
català	mesura cautelar f	
	Definició	cautelar adj Fruit de la cautela, preventiu. <i>Mesures cautelars.</i> cautela f Prudència davant un perill probable. DIEC GDLC

3. Terminologia amb matisos no recollits en la definició, que segons els especialistes caldria incorporar

Núm. d'entrada 11
Observacions Els juristes consideren que caldria matisar les definicions d'*execució* que recullen les obres lexicogràfiques catalanes. En relació amb la primera accepció, atès que l'execució judicial no pot ser voluntària, plantegen la necessitat d'incorporar-ne el caràcter obligatori. La segona accepció fa referència a un tipus d'execució molt concret, l'*execució dinerària*, per tant caldria o bé limitar la definició al terme definit, o bé introduir la unitat sintagmàtica que es defineix.

castellà **ejecución f**
Definició 3. Der. Procedimiento judicial con embargo y venta de bienes para pago de deudas. DRAE
Definició Fase del juicio en el que se cumple lo ordenado en la sentencia. DJ
Definició **ejecución forzosa** (...) las sentencias de condena no siempre son suficientes para obtener la efectiva y eficaz tutela de los derechos lesionados, entre otras razones, porque el condenado puede negarse a cumplir voluntariamente el mandato contenido en la sentencia. (...) es preciso que el propio Estado provea de los medios precisos para conseguir el cumplimiento, aunque sea sin o contra la voluntad del deudor, y satisfacer así al acreedor. Y el conjunto de estos medios integran lo que conocemos como *ejecución forzosa*. EJB

català **execució f**
Definició 2 DR PROC Acompliment d'una resolució judicial, especialment d'una sentència. 3 DR PROC Procediment judicial, amb embargament i venda dels béns del deutor, per a pagar els deutes. GDLC
Definició 1 Acompliment d'una resolució judicial, especialment d'una sentència. 2 Procediment judicial, amb embargament i venda dels béns del deutor, per a pagar els deutes. 3 **execució forçosa** Actuació material per al compliment dels actes administratius que pot iniciar la pròpia administració com a conseqüència de la seva eficàcia executiva immediata. D'acord amb el contingut de l'acte, l'execució forçosa pot efectuar-se a través de mitjans diferents (via de constrenyiment, compulsió, multa coercitiva, execució subsidiària). DJC

Núm. d'entrada 12
Exemple A demanda B perquè li deu 3 milions de PTA i li exigeix el pagament d'1 milió. B sap que el deute, si existeix, és molt superior al que se li exigeix. Per això, atès que B té poques oportunitats de defensa, i la petició del demandant l'afavoreix (s'estalvia 2 milions) decideix *allanarse a la demanda*.
Observacions El terme *assentiment a la demanda* implica la idea de conformitat, d'estar d'acord amb la part demandant, i no sempre ha de ser així. Ens *allanem* per una qüestió d'oportunitat, perquè preferim accedir a les peticions del demandant, que no pas continuar un procés que podem perdre.

castellà **allanamiento a la demanda m**
Definició 2. Acto de conformarse con una demanda o decisión. DRAE
Definició Conformidad con la petición contenida en la demanda por parte del demandado. DJ

Definició El allanamiento consiste en el reconocimiento por el demandado de que la acción ejercitada por el actor es fundada; es decir, en el reconocimiento de que el actor tiene razón y, por lo tanto, debe concedérsele la tutela jurídica que solicita. En palabras de la S. 18-6-1965, es “una declaración de voluntad por la que (el demandado) muestra su conformidad con las pretensiones del actor”. (...). EJB

català

assentiment a la demanda m

Definició Acció d'assentir. *Ho va fer amb el meu assentiment. Contra la nostra voluntat i assentiment.*

assentir *v intr* Donar la conformitat a les pretensions de la demanda. DIEC

Definició En llenguatge jurídic, el terme català *assentiment a la demanda* significa donar la conformitat a les pretensions de la demanda. CALA

Definició Aplanament, conformitat del demandat a les pretensions de la demanda d'un procés dirigit contra ell, que obliga el jutge o tribunal a dictar sentència accedint a les peticions de la demanda sempre que no atemptin l'ordre públic, o suposin frau de llei o perjudici a tercer. DJC

Núm. d'entrada

13

Observacions

El terme *emplazamiento* no suposa la compareixença de la persona *emplazada* en un termini de temps determinat, sinó que exigeix necessàriament que aquesta persona, comparegui o no, pugui emprendre una actuació processal dintre d'un lapse temporal fixat. Tenint en compte aquest matís, caldria replantejar-se la supressió de la forma *citació a comparèixer*.

castellà

emplazamiento m

Definició 1. Acción y efecto de emplazar.

emplazar *v tr* 3. Der. Citar al demandado con señalamiento del plazo dentro del cual necesitará comparecer en el juicio para ejercitar en él sus defensas, excepciones o reconvenções. DRAE

Definició Citación o requerimiento que se hace a una persona para que comparezca ante un juez o tribunal en el día y hora que se le ha fijado con objeto de oponerse a la demanda o de defenderse en algunos cargos, o para que se persone ante el juzgado superior en caso de apelación de una sentencia en cuyo asunto es parte. DJ

Definició (...) Si el acto notificado tiene por objeto señalar al destinatario un plazo de tiempo para poder efectuar una determinada actuación jurídica, recibirá el nombre de *emplazamiento* (...). EJB

català

citació a termini f

Definició En llenguatge jurídic, el terme *citació a termini* designa l'acció o l'efecte de citar, un jutge o un tribunal, una persona perquè comparegui davant seu dins d'un termini. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 1438, de 3 de maig de 1991. CALA

català	citació a comparèixer f
Definició	<i>a</i> Requeriment d'un jutge a una persona, demandada en un judici, perquè comparegui dins el terme establert, per tal de poder exercitar els mitjans adients a la seva defensa. <i>b</i> Requeriment d'un jutge o tribunal a les parts en un judici perquè compareguin davant un altre jutge o tribunal per tal de poder exercitar els seus drets. DJC
Núm. d'entrada	14
Observacions	El terme <i>emplazar</i> no suposa la compareixença de la persona <i>emplazada</i> en un termini de temps determinat, sinó que exigeix necessàriament que aquesta persona, comparegui o no, pugui emprendre una actuació processal dintre d'un lapse temporal fixat. Tenint en compte aquest matís, caldria replantejar-se la supressió de la forma <i>citar a comparèixer</i> .
castellà	emplazar v tr
Definició	3. Der. Citar al demandado con señalamiento del plazo dentro del cual necesitará comparecer en el juicio para ejercitar en él sus defensas, excepciones o reconvenções. DRAE
català	citar a termini v tr
Definició	En llenguatge jurídic, el terme <i>citar a termini</i> designa l'acció o l'efecte de citar, un jutge o un tribunal, una persona perquè comparegui davant seu dins d'un termini. Aquest acord terminològic ha estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 1438, de 3 de maig de 1991. CALA
català	citar a comparèixer v tr
Definició	Un jutge o un tribunal, intimar (una persona) perquè comparegui davant seu dins un termini prefixat. DIEC
Núm. d'entrada	15
Exemple	L'advocat va informar de la parcialitat de la declaració del testimoni (<i>tachó el testigo</i>) perquè el jutge ho tingués present a l'hora de valorar-la.
Observacions	Per motius de parentesc, amistat manifesta, interès directe amb l'assumpte, etc., es pot arribar a <i>tachar</i> un testimoni. Se'l deixa declarar i participar en el judici, però es té en compte la seva parcialitat. Per això, els especialistes consideren inapropiades les expressions <i>rebuig</i> , <i>invalidació</i> o <i>exclusió</i> de testimonis.
castellà	tacha de testigos f
Definició	3. Der. Motivo legal para desestimar en un pleito la declaración de un testigo. DRAE
Definició	Motivo legal para desestimar la declaración de un testigo, por presunta parcialidad, y por concurrencia de causas concretas. DJ
català	rebuig de testimonis m
Definició	En llenguatge jurídic, s'utilitza el terme <i>rebuig</i> quan ens referim a l'acció i l'efecte d'al·legar, una de les parts litigants, algun motiu legal perquè un testimoni o un membre del jurat no intervingui en el procés. TERMCAT CALA

català	invalidació de testimonis f
Definició	Acció d'invalidar; l'efecte. invalidar <i>v tr</i> Fer invàlida (alguna cosa). <i>Invaldar un matrimoni. Invaldar una elecció. Invaldar un testament. Invaldar testimonis.</i> DIEC
Definició	En llenguatge jurídic, s'utilitza el terme <i>invalidació</i> quan ens referim a l'acció i l'efecte de desestimar, un jutge o un tribunal, un testimoni o la seva intervenció. TERMCAT CALA
Definició	Al·legació contra un testimoni perquè no sigui cregut en un plet, assenyalant un defecte per censurar-lo. DJC
català	exclusió de testimonis f
Definició	Acció d'excloure; l'efecte. <i>L'assemblea votà l'exclusió del Jordi.</i> excloure <i>v tr</i> Treure (algú o alguna cosa) d'una banda, d'una cosa, com no devent participar-hi més; no admetre'n l'entrada, privar-ne l'admissió, refusar-li la participació. <i>Excloure algú d'una assemblea, d'una societat.</i> DIEC GDLC
Definició	En llenguatge jurídic, s'utilitza el terme <i>exclusió</i> quan ens referim a l'acció i l'efecte de desestimar, un jutge o un tribunal, un testimoni o la seva intervenció. TERMCAT CALA
Definició	Al·legació contra un testimoni perquè no sigui cregut en un plet, assenyalant un defecte per censurar-lo. DJC

4. Terminologia susceptible de ser definida des de la perspectiva del dret processal

Núm. d'entrada	16
Observacions	En dret processal, la <i>contraprueba</i> pretén destruir els indicis que permeten presumir un fet. Els diccionaris DIEC i GDLC, que presenten una definició no aplicable en aquest àmbit, no n'especifiquen l'àrea temàtica.
castellà	contraprueba f
Definició	(...) la <i>contraprueba</i> va dirigida a acreditar que aquells hechos [a favor del litigante] no son ciertos, por eso es suficiente que lleve nuevamente la duda al ánimo del Juez, al tratar de impedir su convencimiento sobre los hechos. EJB
català	contraprova f
Definició	Segona prova, esp. la que es fa per verificar la primera. DIEC, GDLC

5. Terminologia sense equivalent documentat en català

Núm. d'entrada	17
Observacions	El terme <i>remate</i> fa referència a la venda de béns per treure'n un profit econòmic, si bé a la pràctica els especialistes han materialitzat aquest concepte amb el terme <i>rematada</i> , aquest està mancat d'estudi científic.

castellà	remate m	
	Definició	5. Adjudicación que se hace de los bienes que se venden en subasta o almoneda al comprador de mejor puja y condición. DRAE
	Definició	Postura preferente, por ser la superior en precio, en una venta o arriendo de cosas, obras o servicios sacados a pública subasta. DJ

6. Terminologia no documentada en castellà i sense equivalent per al català

Núm. d'entrada	18
Observacions	Un <i>agente encubierto</i> designa un policia infiltrat en una organització il·legal.

castellà	agente encubierto f
-----------------	----------------------------

Núm. d'entrada	19
Observacions	El <i>despacho de la ejecución</i> és la resolució per la qual un jutge ordena l'inici de l'execució.

castellà	despacho de la ejecución m
-----------------	-----------------------------------

Núm. d'entrada	20
Observacions	Si la <i>contraprueba</i> pretén destruir els indicis que presumeixen un fet determinat, la <i>prueba de lo contrario</i> pretén destruir l'enllaç lògic existent entre els indicis i els fets que es presumeixen.

castellà	prueba de lo contrario f
-----------------	---------------------------------

Núm d'entrada	21
Observacions	Quan es recorre una sentència i arriba a un òrgan superior, aquest l'anul·la i en <i>reenvía</i> les actuacions a l'òrgan inferior perquè repeteixi el procés a partir de la comissió de l'error de forma.

castellà	reenvío m
-----------------	------------------

Bibliografia

CALA	<i>Comissió Assessora de Llenguatge Administratiu. Lèxic.</i> Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, Direcció General de Política Lingüística. < http://cultura.gencat.es/llengcat/sial/menuas.asp >. [Consulta: 08.11.2000].
DIEC	INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. <i>Diccionari de la Llengua Catalana.</i> Barcelona; Palma de Mallorca; València: Edicions 3 i 4; Edicions 62; Editorial Moll; Enciclopèdia Catalana; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1995.
DJ	GÓMEZ DE LIAÑO, Fernando. <i>Diccionario Jurídico.</i> 3a ed. corregida i augmentada. Salamanca: Librería, 1988.
DJC	<i>Diccionari Jurídic Català.</i> Barcelona: Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona; Enciclopèdia Catalana, 1986. (Diccionaris de l'Enciclopèdia).
DRAE	<i>Diccionario de la Lengua Española.</i> 21 ed. Madrid: Real Academia Española; Espasa Calpe, 1995. [CD-ROM y manual de instrucciones].
EJB	<i>Enciclopedia Jurídica Básica.</i> 4 vol. Madrid: Editorial Civitas, 1995. (Enciclopedias Jurídicas Civitas).
GDLC	<i>Gran Diccionari de l Llengua Catalana.</i> Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1998. (Diccionaris de l'Enciclopèdia).
GENCAT	<i>Terminologia i fraseologia juridicoadministrativa.</i> Generalitat de Catalunya, Departament de Justícia. < http://www.gencat.es/justicia/llengua/termin/termja.htm > També disponible en format <i>pdf</i> a: < http://www.gencat.es/justicia/llengua/termin/juradm.pdf >.